

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Reportáž

Obecné poznatky

Funkční styl: publicistický

Slohový postup: popisný, vyprávěcí

Charakteristika: Při zpracování reportáže se vychází z přímé účasti autora na události. Autor je očitým sledovatelem, účastníkem, je událostí popř. zasažen a z toho se při zpracování reportáže vychází. Cílem reportáže je přiblížit daný jev tak, aby si čtenář dokázal o jevu, události apod. udělat zcela názornou představu a čtenář má získat dojem, že i on je události účasten. Důležité je v reportáži uvést i základní informace o místě, času a ději. Reportáž může být i fiktivní. V reportáži se mohou objevovat i názory autora.

Kompozice: Reportáž má být dynamická a mohou být zvoleny rozmanité kompoziční postupy (chronologický, retrospektivní).

Syntax: Doporučují se volit raději jednoduché věty, anebo nekomplikovaná souvětí.

Lexikum: Důraz je kladen na výběr dynamických sloves. Převládají slova spisovná a neutrální, avšak s ohledem na komunikační situaci lze použít i slova obecné češtiny, slangu apod.

Specifikum:

Autor je účasten události, anebo je jejím očitým svědkem.

Příklad:

Nalezni typické znaky pro daný slohový útvar dle následujícího schématu:

- funkční styl
- funkce
- kompozice
- větné a jazykové prostředky
- výpovědní význam

Dovolená snů

Výchozí text: Listovala jsem v katalogu cestovní kanceláře, až mne uchvályly fotografie na první pohled dle staroegyptské architektury staveného hotelu, ale rozhodně dle dalšího pozorování fotografií sto luxusního.

Zpracování: Reportáž inspirovaná výchozím textem

Dovolená snů

Sedím doma a broudám po internetu. Dcera mne přemluvila jet na dovolenou. Aby toho nebylo málo, popichovaná svou nevlastní skoro matkou, mne přinutila k Egyptu. Já svolila a nyní se chytám v zoufalosti za hlavu a hledám a hledám. Nakonec jsem zaklapla přístroj a vypravila se do cestovní kanceláře. Sice neušetřím, jak jsem původně zamýšlela s nějakou německou cestovkou přes internet, ale zase budeme mít jisto jistě servis.

Přece nezklamou svoji holčičku a nebudu šklblit, pomyslela jsem si, když mi bylo nabídnuto sedm dní all inclusiv ve zcela novém luxusním hotelu s aquaparkem. Sice zaplatím hodně a hodně, ale jen kufr s nějakými nezbytnostmi a hurá na letiště a frnk do Egypta.

Několik hodin poklidného nočního letu uběhlo rychle. Trochu otupěle jsem sledovala kořalce holdujícími muži asi o dvě řady přede mnou. Tajně si nalíval z lahve obalené novinami a pokaždé se na mne otočil, jako by žádal o svolení. Ať si „chlustá“, pomyslela jsem si zle, ale ať se zde nepozvrací. Nepozvracel, ale z letadla vystupoval s mokkými kalhotami. Ty nebyly rozhodně polity minerálkou, anebo nějakou jinou tekutinou. Neodvážila jsem se k němu ani přiblížit. Obávala jsem se pachy z moče a z alkoholických výparů.

Netrvalo dlouho a již jsem s Terkou, která byla v letadle fantastická, spala mi na rameni a celou mne poslntala, jsme nastoupily do autobusu, který nás měl dopravit do vybraného hotelu, do hotelu Snů, jak se psalo v cestovním katalogu. Opatrně jsem se rozhlížela kolem sebe, zda někde kolem nesedí ten dotyčný muž, anebo nějaký jemu podobný. Neseděl. Autobus byl poloprázdný. Jen dvě rodiny. Sympatická výstřední zrzka se dvěma asi patnáctiletými dětmi – klukem a holkou, pak ještě jakýsi pár v mém věku se čtyřmi dívkami a skoro dospělým chlapcem. Jak jsem se potom v sedačce opravdu luxusního hotelu dozvěděla, tak se ti dva našli na inzerát a Egypt byla jejich první společná dovolená. Ona a její čtyři dcery a on se svým synem se hodlali u moře sžít a začít fungovat jako

rodina.

Počátek srpna nezklamal (teploučké až skoro průhledné moře, velmi, ale velmi hřejivé sluníčko), hotel byl přepychový, ubytování úžasné a strava mi naprosto vyhovovala a ta parta lidí, co se zde sešla, naprosto dokonalá, tak co si více přát.

Hned následující den našeho pobytu v této egyptské destinaci jsem zjistila, že můj přeplněný kufr je zbytečný, že plavky a kus šátku přes ně, ale hlavně, že se v místních krámcích dá koupit cokoli na sebe, do sebe, prostě cokoli a za „hubičku“. Objevila jsem v sobě skrytý talent smlouvat a nakupovat. Domů jsem si tak vezla plnou příruční tašku zbytečností, Terezka měla tak naditý i svůj baťoh, ve kterém jsme si do Egypta táhly mslky. Ty jsme rozhdaly a volné místo vyplnily dárčky. Kdybychom měly více místa, litovala jsem, protože jsem si vyhlídla toho spoustu a spoustu, co by se mi doma určitě hodilo. Kdyby nehodilo, tak bych to odložila do nějaké krabice „na potom“.

Ještě teď na dovolenou snů velmi ráda vzpomínám. Prostě – paráda.